

ŠKOLA V PŘÍRODĚ 2025: ŠUMAVA

úterý 13.5. 2025

Hezky se nám spalo, takže do budíčku byl v hotelu docela klid. Moc nám chutnala snídane, kde si každý mohl vybrat z bohaté nabídky: míchaná vejíčka, párečky, zelenina, šunky, sýry, pečivo, jogurt, mléko, obilné kuličky atd. Po snídani začalo vyučování. Někdo se učil v jídelně, někdo na terase, někdo v pokojích. Sluníčko již svítilo, a tak jsme se během zapisování do deníčků či doplňování pracovních listů mohli proběhnout po louce nebo si zahrát s míčem. Domů nám odjela Anetka ze druhé třídy, protože ji začalo bolet ouško a přidala se i teplota. K obědu jsme měli bramborový knedlík, maso a špenát a někteří se dost přejedli. Po krátkém odpočinku jsme si vzali svačinu do batohů a vyrazili na plánovaný pěší výlet na zříceninu Vítkův Hrádek.

Prostudovali jsme mapu a vyrazili na túru. Počasí nám opravdu přeje, sluníčko hřeje, ale není horko. Šlapeme do kopců a otvírají se nám překrásné pohledy na šumavské hvozdy. „Jak je to ještě daleko?“, zeptal se někdo zhruba po prvním kilometru. „Za devatero horami a devatero řekami“, odpovídáme na otázky tohoto druhu. Po cestě nás míjel autobus a někteří by se rádi svezli. Ale pěší výlet je pěší výlet. Došli jsme do vesničky Svatý Tomáš, kde stál starý gotický kostel. Předjeli nás dva motorkáři a jeden z nich byl tatínek Elišky, který všem dětem přivezl sušenky jako občerstvení. To se nám to potom prima šlapalo. Na Vítkově Hrádku si někteří zakoupili turistické známky. Chvilku jsme si odpočinuli a čekala nás cesta zpět, ale tentokrát lesem po turistických značkách. Paní učitelky Alena a Markéta se osvědčily jako turističtí průvodci „v divočině“. Stezka vedla po zelených loukách, lesem a polními cestami. Celou tuhle přírodní krásu lemovalo modré nebe. Pohledy jako vystřižené z katalogu o krásách Šumavy. Všichni si zaslouží „řád zlaté řapky“, protože zvládli více jak dvanáct kilometrů s „plnou polní – voda, svačina, mikina“ bez problémů. Nikoho jsme nemuseli nést a dorazili jsme zpět asi pět minut před večerí.

Snědli jsme těstoviny s boloňskou omáčkou a teď si zapisujeme, co jsme dnes prožili. Spát bychom dnes měli jako když nás do vody hodí. Pravda je, že Jonášek už dnes sprchu zažil, protože klukům v koupelně praskla hadice u toalety a celého jej osprchovala. Kluci volali: „Pomóc, pomóc, potopa“ a tudíž už se večer nemusí mýt.

Dnes už se nikomu nestýská a pokud ano, už o tom nemluví, protože je tolik zážitků, které jsou důležitější než nějaké stýskání.

Telegram na zaver:

Vazeni a mili,

nemame zadnou volnou chvíli.

Dychame sumavsky vzduch,

telefony a pocitace jsou nam fuk.

Zvladli jsme dobre peknou turu,

zazitku mame celou furu.

Nohy nas boli jenom trochu,

odpocivame na pelechu.

